

De Noord-Brabanter over het „ministerialisme“ der Arnheemsche Courant.

If you have no other reason to doubt your opponent's goodness than the point in question, let it be no reason at all.

De Noord-Brabanter maakt zich bezorgd over hetgeen hij noemt, het „ministerialisme“ der Arnheemsche Courant, overtuigend gebleken uit onze adhaesie aan de voorgedragen wetsontwerpen over de Voogdij en het Regentschap. Vreemde gevolgtrekking! Inderdaad! niet minder vreemd, dan het aan den Noord-Brabanter zou schijnen, wanneer wij ons bezorgd hadden gemaakt, over zijn „anti-ministerialisme,“ overtuigend gebleken uit zijne niet-adhaesie aan de voorgedragene wetsontwerpen over de Voogdij en het Regentschap. Het eene dunkt ons zoo dwaas als het andere. Omdat men een paar onnoozele wetsontwerpen, die toch op de toekomst der natie geen invloed kunnen hebben, goed- of afkeurt, is men niet ministeriël of anti-ministeriël.

Roept de Noord-Brabanter ons op, tevenschap te geven van onze overtuiging? Wij zijn bereid, het te doen, hoewel wij meenden, dit reeds, meer dan genoeg, gedaan te hebben. Wij hebben de voordragt van het Regentschap goedgekeurd, omdat zij rustte op een beginsel, en wel omdat dat beginsel rationeel en in overeenstemming met de grondwettige theorie van troonopvolging was. Wij hebben die voordragt goedgekeurd, omdat wij niet éenen enkelen grond, niet éen enkel argument hebben zien voor den dag brengen, om de oppositie, tegen het Regentschap van Prins HENDRIK georganiseerd, te motiveren, en wij den tegenstand tegen dat Regentschap dus moesten beschouwen, als eene onredelijke, op vooroordeel gevestigde antipathie, even subjectief, even onbepaald en onbestemd, als het opvijzelen der sympathetische regentschappen van de Koningin-moeder, of van Prins FREDERIK, of welk ander regentschap des „waardigsten“ of der „waardigste“, gril, willekeur of de luim van het oogenblik mogten aan de hand geven.

De adhaesie aan het Regentschap van Prins HENDRIK kan de Noord-Brabanter ons des noods nog vergeven, maar de adhaesie aan het ontwerp tot regeling der voogdij is eene hoofdzonde, waarvoor geene absolutie mogelijk is. Er zitten immers in den raad van voogdij mannen, die meer dan eens door ons „pikzwart“ zijn uitgeschilderd, hoe kan dan nu de Arnheemsche Courant, tenzij ultra-ministeriël geworden, hare goedkeuring aan de benoeming dierzelfde mannen hechten?

Ons antwoord is zeer eenvoudig: die mannen zijn voor ons pikzwart, zoolang zij als politieke personen, in politieke betrekkingen optreden; in die hoedanigheid blijven zij pikzwart voor ons, en, mogt het ongeluk willen, dat zij weder eenmaal, als politieke personen in politieke betrekkingen opraden, de Arnheemsche Courant zou weder palet en penseel ter hand nemen, om hen pikzwart, ja pikzwarter dan ooit, uit te schilderen. Maar wij vergunnen onze politieke antipathien niet, ons oordeel in onpolitieke aangelegenheden te verduisteren,

en wij ontkennen niet, dat een onbekwaam minister, een staatkundig tegenstander, een zeer bekwaam, eerlijk en opregt voogd en administrateur kan zijn. Ziedaar het raadsel opgelost, hoe de Arnheemsche Courant in pikzwarte ministers sneeuw witte voogden kan erkennen.

De voordragt tot regeling van de voogdij hebben wij beschouwd en beschouwen wij nog, als eene zaak van bijna uitsluitend huishoudelijken aard. Voor het voeren van eene voogdij en de administratie van een koninklijk vermogen, is ons de politieke kleur en het politiek inzicht volkomen onverschillig. Wat maakt het voor verschil, of de heeren VAN DOORN, RAP-PARD, VAN BRIENEN, VAN DE POLL ENZ. thans in hoedanigheid van leden van den Raad van Voogdij, den troonopvolger zullen omringen, die hem anders toch evenzeer zullen omringen in hoedanigheid van opper-kamerheer, stalmeester, hofmaarschalk, secretaris van het kabinet, of welke andere hofcharge ook? Als leden van den Raad van Voogdij, zal hun invloed, — zoo het deze is, welke men ducht — niets grooter zijn, dan hun invloed als leden der koninklijke hofhouding, buiten den Raad van Voogdij, wezen zal. De eenige reden, om hen uit den Raad van Voogdij te weren, zou moeten zijn, onwaardigheid of ongeschiktheid om de voogdij te helpen waarnemen en de administratie te helpen voeren, en daarvoor hebben wij geene gronden.

Het weinig aandeel dat het publiek — niettegenstaande de gekunstelde agitatie, die men bij deze aangelegenheid getracht heeft te doen ontstaan — in deze quaestie genomen heeft, toont ontegenzeggelijk aan, hoe weinig de nationale belangen er zich door gekwetst en het nationaal gevoel er zich door gegriefd hebben gerekend. En te regt. De natie begrijpt zeer wel, dat zij hare energie niet moet uitputten en verspillen op onderwerpen, die in geenerlei opzigt hare vrijheden, hare regten en hare belangen krenken of bedreigen. Het werk onzer politieke inrigting en regeling eischt al onze aandacht en al onze waakzaamheid. Ieder die, ten einde aan ongemotiveerde sympathieën en antipathieën den teugel te vieren, de opmerkzaamheid des publieks van de groote vraagstukken der gemeene zaak afleidt, om particuliere inzichten te bevorderen, begaat een misdrijf jegens zijn land. Wij willen dat voorbeeld niet volgen en onze krachten sparen, tot er wezenlijke misbruiken en wezenlijke verkeerde maatregelen te bestrijden vallen.

Dat de Noord-Brabanter en zijne bondgenooten van eene andere meening dan wij zijn en onze inzichten en redenen bestrijden, trekken wij ons niet aan. Het is hun regt, het regt van vrije discussie, dat wij aan anderen even gaarne toekennen, als wij zelve er voor ons onbeschoemd gebruik van maken. Maar wat wij ons zeer aantrekken, waarvoor wij ten hoogste gevoelig zijn, en wat wij aan den Noord-Brabanter en zijne bondgenooten als regt betwisten en van hunne zijde verre waren te verwachten, is, dat zij — door de opiniën der Arnheemsche Courant voor resultaten van officiële argumenten uit te krij-

ten — de opregtheid en de goede trouw onzer overtuiging zoeken te doen betwijfelen. Dit mogen, dit willen wij niet dulden. Welk regt heeft de Noord-Brabanter te beweren, dat zijne opinie alléén, de vrucht van overtuiging, en die zijner tegenpartij het resultaat van eene slaafsche onderworpenheid aan het inzicht van anderen is? Van waar ontleent hij die aanspraak op uitsluitende opregtheid en goede trouw, en waarom moet de Arnheemsche Courant, wanneer zij vóór een ontwerp van het ministerie adviseert, noodzakelijkerwijze onopregt en te kwader trouw wezen? Indien het verschil van inzicht en meening genoeg is, om het tegenovergestelde gevoelen als een oneerlijk en onopregt gevoelen te brandmerken, lokt dan de Noord-Brabanter de wederkeerigheid niet tegen zich uit?

Wij willen jegens den Noord-Brabanter c. s. regtvaardiger en onpartijdiger zijn, dan hij tegen ons was. Wij erkennen, dat men op ongemotiveerde opiniën kan voortredeneren en, dwalende, evenwel een eerlijk en opregt man zijn. Wij eerbiedigen alle overtuiging, zelfs wanneer wij die niet deelen of de gronden der overtuiging ons verborgen blijven. Maar wij eischen wederkeerigheid, en vorderen voor onze overtuiging dezelfde eerbiediging, die wij steeds bereid zijn aan anderen te toonen. Stel bewijs tegen bewijs, argument tegen argument en redenering tegen redenering over, maar beticht onze bedoelingen niet. Schrijf steeds alsof gij meendet, dat gij en uwe tegenpartij, beide evenzeer te goeder trouw waart.

Wij konden zulk eene kwetsende behandeling te minder verwachten, als wij meenden van onzen kant, de beste bewijzen gegeven te hebben, dat wij geene andere wapenen, dan die eener kalme, waardige en beleefde discussie, wenschten te bezigen. Toen een onhandig verdediger, in onbezonnen ijver, (zeker niet om Prins HENDRIK te vleijen) de kerkhoven der geschiedenis ging omwroeten, om, waar argumenten te kort schoten, de leemte in het betoog door autoriteiten aan te vullen, en de historie misbruikte, om, door afschrikwekkende voorbeelden van snoode en eerzuchtige Ooms-Regenten, het Regentschap Prins HENDRIK onmogelijk te maken, hebben wij aan die, als het ware opzettelijke uitarting, om nu van onzen kant ook voorbeelden te leveren van snoode en eerzuchtige Moeders-Regentesen, — want de historie is een arsenaal dat elk met wapenen voorziet — weerstaan, omdat wij, uit die onhandigheid onzer tegenpartij, geene aanleiding geven wilden, als zochten wij, zelfs bij analogie, het karakter der Koningin-moeder in verdenking te brengen. Wij hebben de sympathie, ook waar zij uit het spoor trad, geëerbiedigd. Toen het publiek hier en daar verwondering toonde, over de zonderlinge eenstemmigheid, met welke de roomsche bladen, als ware het eene afspraak, zoo hartstogtelijk het regentschap van Prins HENDRIK in de publieke opinie zochten te ondermijnen, en met zoo veel onverschuldigheid de candidatuur der Koningin-moeder doordreven, — ook toen

hebben wij het versmaad, in het belang onzer zaak, den hefboom van het vooroordeel en der onverdraagzaamheid te bezigen, in plaats van dien van het eenvoudig betoog. Het was niet alleen, omdat wij zeer wel inzagen, dat de roomsche bladen van de Koningin-moeder evenmin iets te hopen, als van Prins HENDRIK iets te vreezen hadden; het was, omdat wij een diepe, innige afkeer hebben, om, door de opregtheid der bedoeling en de goede trouw der overtuiging van de tegenpartij in verdenking te brengen, onze inzichten en meeningen te doen zegevieren. Het is niet om ons zelve te prijzen, dat wij dit thans doen opmerken, maar alleen om te doen begrijpen, hoezeer ons het verwijt van opzettelijke en voorbedachte eenzijdigheid en partijdigheid moest krenken.

De Noord-Brabanter beweert, dat wij thans evenzeer »systematisch ministeriëel» zijn, als wij vroeger »systematisch opposant» waren. Wij hebben te lang in de gelederen gestaan en zijn te dikwerf in het vuur geweest, om ons door dergelijke woorden en uitdrukkingen te laten bevreesd maken. De Arnheemsche Courant zegt hetzelfde wat de Noord-Brabanter zegt: »Personen boven beginselen te stellen is eene noodlottige gedragslijn,» maar wij verstaan de spreuk anders. Die, uit vrees om voor »ministeriëel» door te gaan, zijne goedkeuring terughoudt, offert óók beginselen aan personen op. De Arnheemsche Courant heeft nimmer geschroomd, personen aan te vallen om beginselen te doen zegevieren; zij zal evenmin schroomen, personen te ondersteunen om beginselen te doen zegevieren.

De Arnheemsche Courant is — volgens de getuigenis van den Noord-Brabanter — steeds »systematisch» geweest. Een lof dien wij meenen verdiend te hebben, en hopen ons altoos waardig te zullen maken. Steeds »systematisch» geweest te zijn, nooit stelselloos of beginselloos, nooit naar den gril of de luim des oogenblik, naar den wisselenden indruk van voorbijgaande omstandigheden gehandeld te hebben, is eene eerekroon voor welker toereiking wij dankbaar zijn.

Ministeriëel zijn wij nog niet. Wij wenschten het te kunnen zijn. Wij hopen het te zullen kunnen worden. Tot nu toe heeft het gouvernement ons er niet voor in de gelegenheid gesteld, door zóó zeer zijne kracht en zijn talent te doen uitkomen, dat de constitutioneele partij de verwezenlijking harer beginselen er in erkende en de organen dier partij zich zonder terughouding, uit zuivere innige overtuiging, in ministeriële organen hervormd zagen. Wij zullen ministeriëel zijn op den dag, dat onze beginselen die van het ministerie zijn zullen. Onze stelselmatigheid willen wij boven alles behouden; ondersteunen wij het ministerie, zoo zal onze ondersteuning evenzeer op beginselen rusten, als onze oppositie steeds gedaan heeft.

Buitenlandsche Berigten.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 4 mei. Toen de bondscommissie in functie trad, bedroegen de voorschotten door de stedelijke kas aan de vroegere centrale magt gedaan, eene som van 860,000 gl. Deze schuldvordering werd alstoen door de bonds-commissie als in regten bestaande erkend, terwijl zij de verplichting op zich

nam, dezelve eerlang te vereffenen. Op de herhaalde aanvragen deswege door de stad gedaan, is eindelijk het antwoord gevolgd, dat de bondskas zich niet in staat zag hieraan te voldoen.

— Wij zijn in de gelegenheid geweest kennis te bekomen van eene regtstreeksche mededeeling, uit Londen aan eenen hoog geplaatsten persoon alhier gedaan; daarin wordt stellig gezegd, dat het Engelsche hof eene toenadering tot Oostenrijk beoogt en de handelwijze van lord Palmerston tegen deze mogendheid, zeer afkeurt. Niet minder laakt men zijn gedrag in de Grieksche quaestie en de beduidende sommen door hem verspild, om in Italie en andere staten den geest van ontevredenheid tegen de regeringen bij het volk te onderhouden. Men schijnt ook aan het Britsche hof gunstiger te denken ten aanzien van de Oostenrijksche en Beijersche alliantie, dan over het Pruisische drie-Koningen verbond, en alles wat vroeger verbreid is geworden nopens een tusschen Engeland en Pruisen te sluiten verdrag, is van allen grond ontbloot. De terugtrekking van Hanover van het Pruisische drie-koningen-verbond, wordt door geloofwaardige personen aan den invloed van het Engelsche hof toegeschreven.

In onze politieke kringen wordt de houding, die Pruisen thans tegen Oostenrijk aanneemt, zeer ge-laakt, bijzonder in zooverre betreft de weigering om de Weener tractaten, als grondslag der Duitse confederatie, nog als verbindend te beschouwen. Hierdoor plaatst zich Pruisen, als het ware op den bodem der omwenteling en des weerstands, niet alleen tegen Oostenrijk en de overige voornaamste Duitse staten, maar zelfs tegen Rusland en de andere groote mogendheden, welke deze tractaten mede onderteekend, en derzelve naleving gwaarborgd hebben. Men ziet met grond ernstige ontwikkelingen te gemoot.

Ook met Zwitserland is Pruisen weder in een nieuwen strijd gewikkeld. Dezer dagen zijn 15 te Schaffhausen te huis behoorende militairen die, om een korteren weg te nemen, de Badense grenzen hadden overschreden, door de Pruisen ontwapend en in hechtenis genomen.

Frankfort 5 mei. In de zaken van Bosnie is plotseling eene verandering gekomen, welk het uitzigt op een spoedig herstel van den vrede opent. De grondbezitters en notabelen van Kraina zijn te Trawnik met den vizier in onderhandeling getreden nopens de vermindering der belastingen. Wordt dit toegestaan, dan zal de rust weldra hersteld zijn, en ook de gewapende bende van opstandelingen te Bihac zal zich zonder twijfel onderwerpen.

— Te Straatsburg is het plan van een spoorweg van die stad naar Kehl over den Rijn, ter sprake gekomen. Deze spoorweg, welke slechts een uur lang is, zoude het spoorwegnet van Zuidelijk en Midden Frankrijk vereenigen met het spoorwegnet van Zuidelijk Duitschland en Oostenrijk. Het groote gewigt van dezen spoorweg heeft de Kamer van Koophandel te Straatsburg doen besluiten, zich met kracht dit plan aan te trekken.

Berlijn, 3 mei. De Staats-Anzeiger deelt het volgende mede, betreffende het in Pruisen in omloop zijnde valsche papieren-geld. Sedert 1835 waren namgenoo 72 verschillende soorten nagemaakt Pruisisch papieren-geld in omloop gebracht, en wel voor eene waarde van 35,000 thaler. Thans echter zijn niet meer dan 37 soorten valsche papieren-geld in omloop, ter waarde van 10,000 thaler, hoogstens, zijnde, volgens den Staats-Anzeiger, in vergelijking van het bedrag van het in omloop zijnde papieren-geld, 46 miljoen thaler, eene zeer geringe som.

Munchen, 30 april. Aan onze Allg. Augsb. Ztg. wordt uit Parijs gemeld:

»Nadat alhier uit Athene de tijding ontvangen was, dat alle vorderingen van den heer Wyse door den baron Gros, als veel te onbillijk en voor Griekenland vernederend, van de hand gewezen waren, en nadat de Fransche bemiddelaar ronduit verklaard had, dat hem niets anders overschoot dan zijne goede diensten als geëindigd te beschouwen, vermits hij niet kon besluiten om, in strijd met zijn gevoelen omtrent de regtvaardigheid der Grieksche zaak, onbillijke voorstellen ter aanneming aan te bevelen, schijnt lord Palmerston zich eindelijk door de heeren Drouyn de Lhuys en v. Brunnow tot het verminderen zijner eischen te hebben laten bewegen. Engeland vordert thans niet meer dan de betaling van 8500 p. st. en ziet daartegen af van de vroeger verlangde specificatie zijner verschillende eischen.

»Wat de vermeende beleediging van een Engelsch zee-officier te Patras betreft, vergenoegt lord Palmerston zich met eene betuiging van leedwezen, in stede van de vroeger gevorderde verontschuldiging, zijnde de bedoelde betuiging door de gezanten van Frankrijk en Rusland te Londen opgesteld. De zaak van den Portugeschen jood, don Pacifico, zal worden onderworpen aan een scheidsgerecht uit drie personen bestaande, waarvan één door Engeland, één door Frankrijk en één derde door Griekenland benoemd zal worden, zoodat de beslissing hoogst waarschijnlijk ten gunste van Griekenland zal uitvallen.

»Bovendien ziet lord Palmerston, bij de teruggave der Grieksche schepen, van de voorwaarde af, dat de Grieksche regering de voldoening aan alle reclamatien die uit de Engelsche blokkade mogten voort-spruiten, voor hare rekening zal nemen.

»Den 21sten april, des avonds, is een koerier uit Parijs naar Athene vertrokken, om deze nieuwe voor-

stellen over te brengen met eene aanbeveling, tot der-zelver aanneming.

»Rusland en Frankrijk zijn van oordeel, dat Griekenland deze voorwaarde zonder nadeel voor zijzelf eer kan aannemen; er zal dus voor Griekenland niet veel anders overschieten. Komt het daartoe, dan moet men wel is waar in het Europeesch belang betreuren, dát er in een internationaal geschil straffe-loos eene openbare daad van geweld gepleegd is, en dat men den magtige niet heeft kunnen bewegen alleen den weg van het regt in te slaan; maar de eer van Griekenland zal dan toch gered zijn, omdat de thans betoonde toegevendheid van lord Palmerston het verminderen van zijne eerste overdreven eischen en het eindelijk onderwerpen aan scheidsrogters van een der geschilpunten, als eene blijkbare, hoezeer dan ook zijdelingsche erkenning van Griekenlands regt beschouwd kan worden.»

— Vorst Wallerstein heeft in de Tweede Kamer aan het ministerie eene interpellatie over de Duitse zaken ingediend. Hij vraagt daarin, of er in het oog der regering nog een verbonden Duitschland bestaat; of zij hare handelingen steeds heeft ingerigt volgens de door haar afgelegde verklaring, dat het Duitse volk eene gemeenschappelijke sterke constitutie behoefde met Staten- en Volkshuis, enz. De beantwoording dezer schriftelijke interpellatie wordt met spanning te gemoet gezien.

ENGELAND.

Londen, 4 mei. Volgens het maandelijksch verslag van de handelsbeweging in Groot-Brittanje, bedroeg het cijfer der uitgevoerde Engelsche producten in de laatste maand (6 maart—5 april) £ 14,655,153, zijnde £ 1,833,120 meer dan op gelijk tijdstip in 1849 en bijna 3 miljoen £ meer dan in 1848.

— Er zal tusschen Galway in Ierland en New-York eene nieuwe stoombootdienst worden opgericht. De eerste reis zal op 1 juni e. k. van Galway gemaakt worden. Door deze dienst is de overtocht tusschen Engeland en Amerika ongeveer 24 uren bekort.

— De landverhuizing gaat intusschen in Ierland meer dan ooit voort; bijna dagelijks vertrekken er schepen met landverhuizers, uit de havens van Dublin, Belfast, Waterford, Galway en Limerick, naar de Vereenigde Staten of Canada. De meesten dier landverhuizers zijn arm, ter naauwernood gekleed en in den ellendigsten toestand verkeerende.

BELGIË.

Brussel, 6 mei. Op het verjaarafeest der afkondiging van de Republiek hebben er te Parijs geene onrustige bewegingen of wanordelijkheden plaats gehad; dit was te meer voorzien, daar sommige dagbladen gemeld hadden dat er bij de rooden plannen van manifestatiën, zoo al niet van opstand, bestonden. De avond is even rustig geweest als de dag; generaal Changarnier had dan ook zeer wijselijk de noodige maatregelen genomen om alle pogingen tot wanordelijkheden te voorkomen.

Maar zoo er al groote kalme in de straten heerscht, dan is dit anders gesteld in de gemoederen, en het zijn de werkzaamheden der commissie tot herziening der kieswet, die het onderwerp van de ernstigste bezorgdheid blijven uitmaken. Ofschoon het waar is dat de commissie aan de quaestie was begonnen met denkebeelden, die sinds lang werden bestreden en met een bijna geheel uitgewerkt ontwerp, en schoon de onrust, die de aankondiging der aanbidding van dit ontwerp te weeg brengt, doet verlangen dat de quaestie zoo spoedig mogelijk worde uitgemaakt, — is men niet meer zoo zeker als voor eenige dagen van zijne aanbidding op heden, daar in sommige berigten van dinsdag of woensdag, in andere van donderdag gesproken wordt. Dit zoude om velerlei redenen jammer zijn en wel vooreerst omdat soortgelijke hervormingen noodwendig den stempel moeten dragen van onwrikbaarheid en vastberadenheid.

Hoe zal de uitspraak zijn der verschillende fractiën, waardoor de vergadering verdeeld wordt? Dit is ook een punt waarover men het niet eens is. Men weet wel dat de voorgenomene hervormingen, hoedanig die ook mogen zijn, door de oude conservatieven krachtig ondersteund en door de Bergpartij niet minder krachtig bestreden zullen worden. Maar voor het overige heeft men ten slotte slechts gissingen en is er veel niet te voorzien. Veel zal in dit opzigt van de uitgebreidheid der hervormingen en van den graad van eerbiediging der constitutie, die daarbij in acht zal genomen worden, afhangen. Indien het werk der Constituante niet al te zeer mishandeld wordt, dan zoude het mogelijk zijn, dat dit aanhangers vond op de banken, waarop daartegen veeleer de hevigste tegenstand verwacht werd. Zoo werd er in eene talrijke vergadering van blauwe republikeinen, d. i. van de kleur van den generaal Cavaignac, die donderdag 11. gehouden is, beraadslaagd onder anderen over de vraag: hoe de niet-roode republikeinsche partij zich te gedragen heeft tegenover de commissie der 17. Moest men die stoutmoedige aanranding, zoo openlijk tegen het algemeen stemregt, die geheiligde grondslag der republiek, gerigt, vooreerst bestrijden met de pen, door woorden en zelfs op andere wijze? Moest men onmiddellijk zijne toevlugt nemen tot het veroorzaken van onrustige bewegingen? Moest men de weigering der belasting uitlokken? Onderscheidene redonaars waren van oordeel dat er geen minuut te verliezen was en dat men den tegenstand moest organiseren. Een lid der vergadering zeide toen tot hare groote verbazing, nagenoeg het volgende:

»Mijn gevoelen, dat, vrees ik, niet dat der vergadering is, is niets te doen. Ik ga zelfs verder; ik geloof dat ons belang het mede brengt de groote commissie zoo al niet openlijk, dan toch indirect te ondersteunen. Al de leden waaruit zij bestaat, zijn mij, meer of minder bekend. Ik houd het er voor dat de meesten ter goeder trouw zijn. Zij zullen naauwgezet den wettigen weg gaan en zich aan de constitutie houden. Als zij die grenzen eerbiedigen, dan ben ik niet bevreesd voor hetgeen zij kunnen doen. Zij zullen die, geloof mij, eerbiedigen.

»Wat toch zullen zij doen? Zij zullen een domicilie van één, twee, op zijn ergst genomen van drie jaar vorderen. In welk opzigt worden wij daardoor benadeeld?

»Bij de voorwaarden van domicilie zal men eenige maatregelen van bedwang voegen, door den zin der art. 26 en 27 de constitutie geweld aan te doen; wat zal van dit alles het gevolg zijn? Men zal een miljoen, misschien twee miljoen burgers van de lijsten verwijderen. Maar wie zal dit natuurlijker wijze gelden? Ledigloopers, menschen die in handen der justitie zijn geweest, zwerfende werklieden, landloopers. Maar dusdanige kiezers behooren niet tot onze partij. Het zijn socialisten. Het is dus de socialistische en niet de republikeinsche partij die men zal bereiken. Het is derhalve ten slotte in ons voordeel dat de conservatieve partij arbeidt. De Parijsche burgerij zal zich ten laatste liever bij ons, dan bij de rooden aansluiten. Met haar zijn wij zeker van de overwinning op de monarchalen. Hebt dus geduld, zijt voorzigtig, verstandig en ons oogenblik zal spoedig aanbreken.» — Hoe vreemd die raad aanvankelijk luidde, werd hij toch eindelijk aangenomen.

Het is niet te loochenen, dat zoo de republiek in Frankrijk eenigen kans heeft zich op vaste grondslagen te vestigen, dit alleen geschieden kan door zich los te maken van banden die haar onteeren, door hare steunpunten elders te zoeken dan onder de elementen van eenwijdurende wanorde en van omverwerping der maatschappij.

De staatkundige wereld te Parijs bemoeit zich met niets anders dan met de hervorming der kieswet. Alleen zegt men dat de commissie voor de wet op de drukpers geëindigd is met zich te bepalen bij de invoering van een postzegel, dat de zaken nagenoeg in denzelfden toestand zoude laten als waarin zij zijn, wat aangaat de dagbladen die van de plaats waar zij in het licht verschijnen, verzonnen worden, terwijl het voor de anderen de eenvoudige wederinvoering van het oude zegel zoude wezen.

De berichten uit Italië blijven voortdurend van weinig belang. Het *Journal de Rome* behelst eene bekendmaking van den minister van Financiën, die, om te voorzien in de behoeften van den staat, voor het loopende jaar eene buitengewone belasting op de kroonende eigendommen uitschrijft. Het schijnt dat er geene sprake meer is van staatkundige hervormingen, die, naar men zeide, bij de terugkomst van den Paus in zijne staten, zouden worden ingevoerd. Vóór die terugkomst verzekerde men dat de ontwerpen van herziening gereed, vastgesteld waren, men scheen te weten waarover zij zich uitstrekten en van welken aard zij zouden zijn en thans hoort men er niet meer van spreken.

FRANKRIJK.

Parijs, 6 mei. De wetgevende vergadering besloot heden tot eene tweede beraadslaging over het ontwerp van tolwet; zij begon de discussiën over de begroting voor publieke werken; de commissie stelt eene vermindering van 40 miljoen franken voor, die door den heer *Nadand* krachtig werd bestreden; niettemin werd die vermindering aangenomen.

De commissie voor de herziening der kieswet heeft de urgentie daarvan voorgesteld; het ontwerp zal morgen worden aangeboden. De heeren *Odilon Barrot, de Tocqueville, Gustave de Beaumont* en *Passy* zullen daartegen stemmen.

De commissie voor de begroting heeft het nieuwe ministerieele ontwerp betreffende den spoorweg van Parijs naar Avignon, verwerpen.

Generaal *Magnan* is benoemd tot divisie-commandant in den Elzas. Zijn hoofdkwartier zal te Straatsburg gevestigd zijn.

Generaal *Changarnier* raadt bij den tegenwoordigen toestand, de strengste maatregelen aan, die nog alleen eenen goeden afloop kunnen waarborgen.

De *Napoléon* is toch in het licht verschenen; hij bevat echter niets van bijzonder belang.

ITALIË.

Venetië, 24 april. Men spreekt hier meer dan ooit van de oprichting van twee centrale besturen voor de Oostenrijksch-Italiaansche bezittingen. Het eene zoude te Milaan met den graaf *Montecucoli*, het andere te Venetië met den graaf *Strassoldo* gevestigd zijn. Dit gerucht heeft aan de Venetiaansche kooplieden eene geringe hoop gegeven op de herstelling der vrijhaven. Dit is een droombeeld dat niet verwezenlijkt zal worden zolang de heer *Bach* in den raad des keizers zitting heeft. Echter moet men de Oostenrijksche regering regt doen wedervaren die, op dit oogenblik eene zeldzame impulsie aan de openbare werken geeft en de voltooiing van het geheele spoorweg-net van Venetië heeft ondernomen.

De lijn van Verona naar Mantua is bijna gereed. Die van Verona naar Milaan vordert langzamer, wegens de noodzakelijkheid om den omweg van Villefranche te vermijden en het hooge belang om het

meer van Garde aan te doen en de latere communicatiën met Tyrol mogelijk te maken; er worden nieuwe onderzoekingen in het werk gesteld om eenen weg van onmiddellijke communicatie over Peschiera, Devanzano en Lonato te vinden. Op de lijn van Brescia naar Milaan zijn de werkzaamheden geëindigd; aan die tusschen Brescia en Coccaglio wordt met ijver gearbeid.

Men spreekt steeds van de aanstaande komst van den ex-Keizer *Ferdinand*, die naar men zegt, zijn verblijf alhier wil vestigen.

Wij zijn hier zonder legitimisten, iets dat in het voorjaar ongehoord is, maar men zegt dat zij in Frankrijk aan het werk zijn. De graaf van *Chambord*, die hier zoo door iedereen bemind wordt, die zoo weinig eerzuchtig is, verlaat het paleis *Cavalli*, niet voor het kasteel der Tuilleriën, zoo als onder het volk verspreid was, maar om zich naar Weenen, en vervolgens naar Frohsdorff te begeven, werwaarts de gravin van *Marnes* hem vooruit is gereisd. De hertogin van *Berry* zal nog eenigen tijd te Napels blijven.

Ik weet uit eene zeer goede bron dat Oostenrijk eerlang eene algemeene amnestie zal uitvaardigen voor de Lombardisch-Venetiaansche provinciën, waarvan zelfs de leder der voorloopige regering niet uitgesloten zullen zijn. De bannelingen zullen dus naar hun vaderland kunnen terugkeeren. Eenige Lombardijers die etablissementen hebben daargesteld in Frankrijk en in Piëmont, met toestemming van den Koning van Sardinië, zijn niet zeer tevreden met dien maatregel, want de terugkomst is niet facultatief, maar verplichtend, en zoo zij binnen eenen vastgestelden termijn zich niet aan de regering zijn komen onderwerpen, dan worden hunne goederen verbeurd verklaard.

De afschaffing van het *placetum regium*, waarvan men sedert eene maand spreekt, heeft hier ook invloed gehad. De geestelijkheid belooft zich zeer verheugd dat zij die zoo lang gevraagde gunst eindelijk heeft verkregen. De Ligorianen die in 1848 uit Italië verdreven waren, hebben weder bezit genomen van hunne huizen en collegiën te Verona en Venetië.

Binnenlandsche Berigten.

's Gravenhage, 6 mei. Z. M. de Koning is heden morgen vroegtijdig uit deze residentie naar het Loo vertrokken.

Bij H. M. de Koningin heeft heden middag een familie diner plaats gehad, waaraan Z. K. H. de Kroonprins van Zweden en Noorwegen heeft deel genomen.

Heden heeft ter eere van den Kroonprins, op het Alexanders-veld eene groote wapenschouwing plaats gehad. Z. K. H. Prins *Frederik*, vergezeld van den Kroonprins, HD. staven, woonden deze wapenschouwing bij. De manoeuvres werden door de troepen van de verschillende wapens met zooveel juistheid uitgevoerd, dat de Kroonprins meermalen HD. bijzondere tevredenheid daarover aan de chefs der corpsen te kennen gaf. Groot was het getal toeschouwers, dat zich zoo in rijtuigen als te voet, op het veld vereenigd had.

Z. K. H. de Kroonprins van Zweden heeft dezer dagen het magazijn van den heer *München* met een bezoek vereerd, en op het minzaamst HD. tevredenheid over dat magazijn te kennen gegeven. Bij die gelegenheid heeft HD. voor H. K. H. Prinses *Louisa* aanzienlijke geschenken aangekocht.

Het bal en souper, heden avond door Z. K. H. Prins *Frederik* gegeven, ter eere van Z. K. H. den Kroonprins van Zweden en Noorwegen, werd bijgewoond door H. M. de Koningin, Z. K. H. Prins *Hendrik* en Z. K. H. den Kroonprins met HD. gevolg. Voorts waren daarop genoodigd de leden van het korps diplomatiek, de ministers en vele aanzienlijken.

's Gravenhage, 7 mei. De *Staats-Courant* van 4 april jl. heeft de uitkomsten der uitmaling van het Haarlemmer meer over maart medegedeeld. Op 1 april is het peil van Rijnlands boezem, waarop de droogmakings-werktuigen, volgens de met Rijnland gesloten overeenkomst, moeten stilstaan, 0.295 of verlaagd en tot zomerepeil gebracht. De boezem van Rijnland, nog steeds met eenig in de polders achter gebleven winterwater bezwaard, heeft in die maand slechts zeldzaam den stand bereikt, waarop de uitpompings van het meerwater daarop mag plaats hebben, ofschoon het veelal slechts weinige strepen verschildte. Dien ten gevolge waren de werktuigen verplicht bijna 500 van de 720 uren der maand stil te staan, en is alzoo het meer, niet tegenstaande de gunstige weersgesteldheid, gedurende de maand april slechts 7 duim verlaagd. Op den laatsten april immers is het meer middelbaar waargenomen op 2.18 el onder A. P., terwijl het op 31 maart jl. op 2.11 el onder dat peil aangeteekend werd.

Naar men verneemt zal eerstdaags, ter voldoening aan art. 48 der grondwet, en ten gevolge der benoeming van eenen Regent, aan de Staten-Generaal een ontwerp van wet worden aangeboden, tot bepaling der som, die op het jaarlijksch inkomen van de Kroon zal worden genomen voor de kosten van het regentschap.

De minister van Binnenlandsche Zaken heeft bekend gemaakt, dat de commissie, belast met het

onderzoek dergenen, die verlangen toegelaten te worden tot den cursus der koninklijke akademie ter opleiding van burgerlijke ingenieurs, hare zittingen zal houden in het akademie-gebouw te Delft, in den loop der volgende maand juni, op de dagen en uren welke zullen worden bekend gemaakt aan al degenen, die zich ter bekoming van berigt dienaangaande, vóór het einde der loopende maand mei, schriftelijk aan den heer directeur der akademie zullen hebben aangemeld. Zij die, in voege voorschreven, verlangen te worden toegelaten, moeten den ouderdom van 17 jaren zijn ingetreden en de navolgende kundigheden bezitten: de rekenkunst, de eerste gronden der stekunst, de meetkunst, het handteekenen, de gronden van de grammatica der Nederlandsche, Hoogduitsche, Fransche en Engelsche talen, de gronden der algemeene en Nederlandsche geschiedenis, de beginselen der aardrijkskunde.

Zijne Exc. de minister van Financiën heeft, bij resolutie van den 25sten april II., aan de onderscheidene heeren arrondissemens directeurs der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijzen eene circulaire doen afgaan, houdende voorbereidende maatregelen tot uitvoering der eventueel vast te stellen kies- en provinciale wetten. Hierbij wordt verlangd, dat aan heeren Gedeputeerde Staten opgave wordt gedaan van allen, die op de kohieren der directe belastingen zijn aangeslagen. Die opgaven zullen moeten bevatten de namen, voornamen, woonplaatsen en, zooveel mogelijk, de beroepen van de verschillende belastingschuldigen, voorkomende op de kohieren der grondbelasting over 1850, en op die der personele belasting en der patenten van 1849, welke op den 30 april dezer executoir verklaard en bij de ontvangers ontvangen zullen zijn, en zullen voorts moeten aanwijzen het bedrag, waarvoor ieder belastingschuldige wegens de onderscheiden belastingen, in hoofdsom en rijksopcenten, is aangeslagen.

De minister van Financiën heeft den belanghebbenden herinnerd, dat de muntbiljetten van f 500 en van f 100, uitgegeven krachtens de wet van 18 December 1845, en waarvan het tijdstip van intrekking op 1 juli 1848 is bepaald bij het koninklijk besluit van 13 mei 1848, met 1 juli 1850 zijn verjaard; dat die muntbiljetten van f 500 en van f 100 daarna geene waarde hoegenaamd voor den houder hebben, en alleen tot evengemelden dag bij de Nederlandsche bank worden overgenomen.

Nijmegen, 7 mei. Den 3den dezer werd door de afdeling *Nijmegen* der Geldersche Maatschappij van Landbouw hare zeventiende vergadering te Neerbosch gehouden en heeft mede de aangekondigde keuring van springstieren plaats gehad. — Ter mededinging naar de uitgeloopte prijzen zijn slechts weinige, doch alle schoone stieren ter keuring aangeboden, uit welke door de heeren keurmeesters *A. Duijs, B. Sanders* en *F. van Haren*, de 1ste prijs van f 25 is toegevozen aan den driejarigen roodbonten stier van *Jan Sanders*, landbouwer te Millingen; de 2de prijs van f 10 aan den tweejarigen zwartbonten stier van de weduwe *W. Melsen*, landbouwer te Beuningen; en de 3de prijs van f 5 aan den driejarigen zwartbonten stier van *Lamert Lamers*, landbouwer te Neerbosch, welke prijzen met getuigschriften werden uitgereikt, zijnde aan den landbouwer *Paul Cross*, in de Ooy, voor deszelfs driejarigen zwartbonten stier eene premie van f 2,50 toegekend.

Na afloop der keuring hebben verscheidene leden dezer afdeeling zich aan een genoeglijken maaltijd vereenigd. (N. C.)

Arnhem, 8 mei. In de *Middelburgsche Courant* leest men het volgende bericht uit Hulst in het vijfde district van Zeeland:

»Mogten wij dezen winter in onze provincie al geene dijkbreuken of overstromingen te betreuen hebben, niet minder groot was daarom de schade, welke door het binnenwater, in een aanzienlijk gedeelte van het vijfde district dezer provincie, is en voortdurend wordt veroorzaakt. Door de verzanding van het Hellegat, waarvan een aanzienlijk gedeelte, onder de benaming van den Catharina polder, reeds in 1844 werd bedijkt, terwijl tot bedijking van een ander gedeelte reeds weder concessie is verleend, is de uitwatering der polders Stoppeldijk, Hengstdijk, Rumersdijk, Ser Paulus, Lamswaarde, Oost- en Westvogel, Dullaart, Oude Graauw, Langendam en Groot Cambron, te zamen eene uitgestrektheid hebbende van circa 5000 bunders schotbaar land, zoodanig belemmerd, dat het water aan de peilschaal van de enige nog overgeblevene suatiesluis te Campen, zelfs in het midden van den zomer, van 12 tot 16 palmen teekent, terwijl men, een aantal jaren geleden, bij gunstigen waterstand, ongeveer drievuets door de sluis kon gaan. Bij de buitengewone hoeveelheid sneeuw en regen, gepaard met aanhoudende westewinden, die alle uitwatering onmogelijk maakten, klom de nood dan ook dezen winter buitengewoon hoog; ruim een derde der in de bedoelde polders gelegene landen stond onder water, de dorpen Paulus-polder, Hengstdijk en Boscrapelle, en onderscheidene gehuchten, waren gedurende ettelijke weken ontoegankelijk; thans nog staan vele landen onder water, die alleen door de vereenigde krachten van zon en wind daaryn enigermate hersteld kunnen worden, terwijl de ongetuigd op de geheel of gedeeltelijk onder water gestaan hebbende landen, als geheel mislukt en van geene of geringe waarde moet beschouwd worden.

Reeds onderscheidene jaren heeft eene commissie, door de ingelanden der noodlijdende polders benoemd, zich onledig, om de geschiktste middelen ter voorziening in de dringende behoefte aan eene verbeterde uitwatering op te sporen; onderscheidene plannen werden daartoe beraamd, doch uit hoofde der aan elk derzelve eigendommelijk verbondene bezwaren, weder minder raadzaam geoordeeld en ter zijde gelegd.

»Nadat, in september en oktober 1849, door eene commissie van deskundigen, bestaande uit de heeren *W. Badon Ghyben*, ingenieur te Zierikzee, *W. F. del Campo* genaamd *Camp*, kapitein-ingenieur en *B. P. G. van Diggelen*, ingenieur te Zwolle, op verzoek der belanghebbende polders daargesteld, het vereischte onderzoek gedaan was, of er door de geheele bedijking van het Hollegat, en het aanbrengen van eene sluis in den nieuw te leggen zeedijk, of wel door het in verband brengen der suatie van de voormelde polders met de, voor weinige jaren, nieuw aangelegde en uitnemend voldoende uitwatering te Neuzen, geene verademing in het lot dier polders te brengen zoude zijn, werden ook die plannen, het eerste ten gevolge van het aanzienlijk gedeelte nog onbekwame schor- en slikgronden, welke daarbij zouden moeten worden ingedijkt, en het andere, door den verren afstand welke de gedachte polders van de uitwaterings-sluizen afscheidt en het bezwaar hetwelk de doorloop van zulk eene aanzienlijke massa water voor onderscheidene polders, door welke hetzelfde geleid zoude moeten worden, oplevert, onuitvoerbaar of minder raadzaam geoordeeld. De ingenieur *van Diggelen*, door de belanghebbende polders daartoe gecommiteerd, heeft toen een geheel nieuw plan van uitwatering aan de hand gegeven, hetwelk, na naauwkeurig onderzoek, zoo wegens deszelfs doelmatigheid als betrekkelijk mindere kostbaarheid, allezins aanbevelenswaardig is toegeschieden, en tot daargestelling van hetwelk de vereischte magtiging van hoogerhand, op het daartoe door de belanghebbende polders gedaan verzoek, bereids is verkregen.

»Eerstdaags zal worden overgaan tot de daargestelling dier werken, bestaande in de graving van een kanaal, strekkende van de Campersche zeesluizen langs en door de polders Rimmersdijk, Hoogland en 's Heer-Arends, om aan den buitenhoek van laatstgenoemde polder, op geringen afstand van de rivier de Scheide, door middel van eene kapitale zeesluis uit te wateren. De directie der betrokkene polders hebben, na bekomen magtiging, eene geldleening uitgeschreven van f 160,000 rentende vijf pCt., aflosbaar in 34 jaren, op jaarlijksche uitloting, en zulks onder verband van alle de in die polders gelezene zoo bebouwde als onbebouwde eigendommen.

STATEN-GENERAAL.

TWEDE KAMER.

Zitting van dinsdag, 7 mei.

In deze zitting is ingekomen eene Koninklijke boodschap, ten geleide van een ontwerp van wet, houdende bepaling der som, bestemd tot goedmaking der kosten van het Regentschap, met de daarbij behorende Memorie van Toelichting. — Drukken en ronddeelen en verzending naar de afdelingen.

Van de Eerste Kamer is ingekomen eene missive, waarbij zij te kennen geeft, dat zij zich vereenigd heeft met het wets-ontwerp, betrekkelijk de kosten van herstel van het Nederlandsche muntwezen. — Aangenomen voor kennisgeving.

Nog is ingekomen eene missive van den staatsraad, directeur van het kabinet des Konings, inhoudende dat Zijne Majesteit aan bovengemelde wet H.D. bekrachtiging heeft verleend. — Aangenomen voor kennisgeving.

De voorzitter deelt mede, dat door de afdelingen zijn benoemd tot rapporteurs voor het wets-ontwerp, regolende het kiesrecht en de benoeming van afgevaardigden voor de Eerste en Tweede Kamer, de heeren: *Wintgens*, de *Morazz*, *Fokker*, van *Heemstra* en *Duymaer van Twist*.

Daarna is de vergadering gescheiden.

Ingezonden Stukken.

MEMORIE VAN BEZWAAR.

(Het onderstaande stuk, ons ter plaatsing toegezonden, en waarvan de strekking genoegzaam uit den inhoud blijkt, is eene tweede bijlage tot de Doorwerthse quaestie, over welke wij in ons nummer van gisteren eene eerste bijlage hebben opgenomen.)

Aan den Heer Burgemeester, en verzeend leden van den Raad der gemeente Doorwerth,

te kennen de ondergeteekende ingezetenen der gemeente Doorwerth, dat zij hebben kennis genomen van een ontforgen kohier van Personen omslag, den 22 April jl. vastgesteld door den heer Burgemeester en *D. NYLANDT*, *L. DE BEER* en *H. G. ELMENDORP*, zich noemende leden van den gemeenteraad, welk kohier, ter inzage van het publiek is gelegd,

ten einde de ingezetenen in staat mogen worden gesteld, daartegen hunne klagen en bezwaren in te brengen, alles overeenkomstig art. 37 van het reglement op het bestuur ten platten lande;

Dat de ondergeteekende adressanten zoowel gezamenlijk tegen het geheel, als elk afzonderlijk tegen hunne respectieve omslagen protesteren, gelijk zij wel uitdrukkelijk protesteren bij deze, op de navolgende gronden:

1o. Kunnen zij adressanten aan den heer burgemeester, bijgestaan door de drie bovengenoemde heeren, zich kwalificerende leden van den gemeenteraad van Doorwerth, de bevoegdheid niet toekennen om eene gemeente-begrooing op te maken, noch ook om de middelen voor te dragen, ten einde in de gemeente-uitgaven te voorzien.

2o. Dat artikel 4 van het koninklijk besluit van 4 October 1816, in overeenstemming met artikel 4 van het besluit van den soevereinen vorst van 23 December 1813 (no. 8) alleen aan de plaatselijke besturen de bevoegdheid geeft de staten te formeren van eenen jaarlijkschen personen omslag over de ingezetenen der gemeente.

3o. Dat volgens art. 2 van het reglement op het bestuur ten platte lande, het bestuur in iedere gemeente zal zijn zamengesteld uit éénen burgemeester, twee assessoren en eenen gemeenteraad; welke gemeenteraad — burgemeester en assessoren daaronder gerekend — moet bestaan uit zeven of negen leden;

4o. Dat alleen bij artikel 10 van bedoeld reglement aan de staten der provincie de bevoegdheid is gegeven ontheffingen of dispensaties te verleenen van de bepalingen voorkomende in het *Derde Hoofdstuk*, ten opzichte van de vereischten om tot het plaatselijk bestuur te kunnen behooren, en ten opzichte der redenen van uitsluiting; maar dat geene enkele wetsbepaling de magt geeft aan de staten der provincie om eene eigendunkelijke verandering te maken in de bepalingen van het tweede hoofdstuk van bedoeld reglement, handelende over de zamenstelling van het bestuur zelve.

5o. Dat de adressanten alzoo niet de minste waarde kunnen hechten aan het eerste gedeelte eener door den heer burgemeester van Doorwerth ter hunner kennis gebragte publikatie, luidende aldus:

»De burgemeester van Doorwerth maakt hiermede aan de ingezetenen bekend, dat heeren Gedeputeerde Staten van Gelderland hem bij besluit van 23 maart jl. no. 53 hebben gemagtigd tot alle handelingen van gemeentelijk bestuur, tot zoolang in de opengevallene raadsplaatsen zal zijn voorzien.» enz. enz.

De burgemeester fungerend secretaris van Doorwerth.

Was geteekend *J. BACKER*.

6o. Dat geene autoriteit in den staat bevoegd is zoodanige magtiging te geven, aangezien door geene magtiging hoegenaamd inbreuk kan worden gemaakt op de bepalingen vervat in art. 139, 140 en 141 der grondwet, welke de regeling en het bestuur der gemeente-huishouding aan den raad opdragen, welke alzoo ook uitsluitend bevoegd is tot het opmaken der gemeente-begrooing en het voordragen van belastingen.

7o. Dat er op dit oogenblik geen bestuur voor de gemeente Doorwerth, overeenkomstig de grondwet en het reglement, dat nog van kracht is, bestaat; protesterende adressanten wel uitdrukkelijk tegen de bevoegdheid, welke de heer burgemeester, hetzij uit de voorschreven magtiging van heeren Gedeputeerde Staten, hetzij gezamenlijk met de drie voorschreven raadsleden zich, kwalificerende gemeenteraad van Doorwerth, in welk opzigt ook, zich mogt willen aanmatigen.

8o. Dat adressanten door het indienen van de tegenwoordige memorie van bezwaar, dan ook geenszins geacht willen worden de wettigheid of de bevoegdheid van den zich noemenden gemeenteraad te erkennen, maar integendeel die wel uitdrukkelijk ontkennen, en zich reserveren al hunne regten te doen gelden ter plaatse en ten tijde waar dit noodig mogt zijn.

Hetwelk zijn doende enz.

(Volgens de naamteekeningen)

Doorwerth den 6 mei 1850.

Advertentiën.

VERKOOPING

BIJ

Ooregtelijke Toewijzing,

Ter Rolle der Arrondissements-Regtbank, zitting houdende te Zutphen, op Donderdag den 6den Junij 1850, des morgens te 10 ure, van een HUIS en ERF, staande en gelegen aan de Marktstraat binnen Zutphen, kadastraal bekend in Sectie F, No. 1068, in oppervlakte groot 1 Roede en 33 Ellen.

In beslag genomen ten verzoeke van den Hoog Welgeboren Heer Jonkheer *PIETER NICOLAAS*

QUARLES VAN UFFORD, Lid in bovengemelde Regtbank en wonende te Zutphen, tot laste van Mevrouw *JOHANNA BERENDINA STRANSENBACH*, ook te Zutphen woonachtig.

Voor den Heer Executant:

J. L. STEENLACK,
Procureur.

VENDU-HUIS.

Door vertrek naar elders zullen op Maandag, 13 Mei 1850, des voormiddags te 10 ure, aan het Vendu-Huis alhier publiek worden verkocht:

Drie gedeeltelijke INBOEDEL, waaronder eene aanzienlijke partij fraaie MEUBELN, als Mahonijhouten CHIFFONNIERES, CONSOLES, LEDIKANTEN, TAFELS, STOELN, SPIEGELS enz. Voorts drie fraaie RIJTUIGEN en ZILVERWERK.

Alles te zien Zaterdag voor den Verkoop.

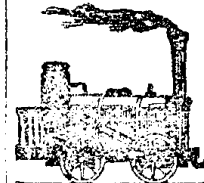
NB. Op deze Verkoop komen de RIJTUIGEN voor van Mev. de Wed. *DOMIES* en Mev. de Wed. *THIENSMA*.

Op den Kruisberg bij Doetinchem zijn dertig goed gevoederde HAMELS TE KOOP. — Adres bij *BEBENT BULTEN*, aldaar woonachtig.

Voor een huisgezin, bestaande uit Man, Vrouw, 2 zeer jonge Kinderen en eene Min, *VERLANGT MEN* tegen 1o. Junij in de Provincie Gelderland, voor 2 à 3 maanden te HUREN: 2 à 3 GEMEUBILEERDE KAMERS met de Kost. Gezonde ligging en vrolijke Kamers zijn Hoofdvereischten. Reflecterenden gelieven zich met opgave van Huurvoorwaarden enz. franco te Adresseren onder Lett. X. Y. bij de Gebroeders *KRAMER*, Kantoor Boekverkoopers, Damrak over de Beurs No. 2, te Amsterdam.

NEDERLANDSCHE

Rhijn-Spoorweg-Maatschappij.

Het HOOFDBESTUUR brengt bij deze ter kennis van het Publiek, dat op Donderdag den 9den Mei eerstkomende en verder op Zon- en Feestdagen, een BUITENGEWONE TREIN des Avonds te 8 Ure 5 Min. van Arnhem naar Amsterdam zal Vertrekken, welke op alle Tusschen-Stations tot het innoemen en uitlaten van Passagiers, zal stil houden.

Amsterdam, 4 Mei 1850.

Het Hoofdbestuur der Nederlandsche Rhijn-Spoorweg-Maatschappij.

B. DONKER CURTIUS, President.

Ter ordonnantie van hetzelfde,
J. C. 'S JACOB, Secretaris.

Burgerlijke stand.

NIJMEGEN:

Van 29 april tot en met 6 mei.

Gehuwd: *H. Bovianus* en *B. Weysters*. — *A. Hutting* en *H. van Son*. — *G. Tack* en *M. van Gormert*. — *A. in 't Hout* en *H. Mulder*. — *J. C. Witman* en *G. T. Knoops*. — *D. J. Hinrichs* en *M. Bekker*.

Bevallen: *E. Hamers* geb *Stevens*, *Z.* — *D. Grooten* geb. *Bakker*, *D.* — *H. van der Linden* geb. *Labbe*, *D.* — *T. Evers Janssen* geb. van *Baal*, *Z.* — *F. S. E. Roke* geb. *Cappon*, *Z.* — *J. Wiersma* geb. *Kolisak*, *D.* — *J. Schraven* geb. *Giesbers*, *D.* — *C. C. Jansen* geb. *Adriaanse*, *Z.* — *H. J. Artz* geb. *Euen*, (gen. *Uyen*), *Z.* — *M. L. H. Teeuwissen* geb. *Sax*, *D.* — *E. Hopman* geb. *Thomassen*, *D.* — *J. Holland* geb. van *Vorselen*, *Z.* — *J. L. Koning* geb. *Janssen*, *D.* — *J. Walraven* geb. *Wolf*, *D.*

Overleden: *N. Boef*, 22 j. — *J. H. Schuller*, 73 j. — *M. W. O. von Hesberg*, wed. Raadgever, 48 j. — *E. Hendriks*, wed. *Nab*, 72 j. — *J. D. Rosa*, 23 j. — *B. M. M. Hulsken*, 2 j. — *D. F. van Doesburgh*, geb. *Eckardt*, 71 j.

Marktprijzen.

NIJMEGEN, 6 mei.

Alhier was de middenprijs ter markt van gisteren: van de 1068 verkochte mudden *Tarwe*, per Ned. mud f7.62; van de 447 verkochte mudden *Rogge* f4.56; van de *Gerst* was de hoogste prijs f4.00 en de laagste f3.50; van de *Boekweit* de hoogste prijs f5.00 en de laagste f4.50; van de *Haver* de hoogste prijs f2.70 en de laagste f1.80. — De prijs van de *Boter* was per Ned. pond f0.48 à 0.64.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 8 mei 1 El 8 Palm 6 Duim; gow. O D. gev. 2 D.

De prijs dezer courant is f5 in de drie maanden. Afzonderlijke nummers 10 cents. Advertentiën van één tot vijf regels f1.00 en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt voor elke plaatsing.

Te Arnhem, bij *G. J. THIEME*, Boekdrukker.